

реалізації : Розпорядження КМ України від 17 листопада 2021 р. № 1467-р
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1467-2021-%D1%80#Text> (дата
звернення 3.11.24)

6. Білявська Ю.В., Шестак Я.І. стаття: Кібербезпека та кібергігієна: нова ера цифрових технологій, ДТЕУ, Міжнародний науково-практичний журнал "Товари і ринки". №3-2022, м. Київ, 2022, С 47-59.

УДК 378.091

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ МАГІСТРІВ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ МЕДІАОСВІТИ

*Горіна Ю.В., здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
Класичний приватний університет м. Запоріжжя*

Під впливом глобалізаційних процесів і суспільно-політичних трансформацій ХХІ ст., що кардинально змінили вектор вищої освіти, актуалізувалися нові вимоги до професійної підготовки майбутніх магістрів, що зумовило інтенсивний пошук інструментарію підготовки їх до організації медіаосвіти учнів та студентів. Каталізатором цього процесу виступає сучасна ситуація інформаційної війни в контексті повномасштабного ворожого вторгнення на територію України.

Метою сучасної освіти є всебічний розвиток людини як особистості й найвищої цінності суспільства, розвиток її талантів, розумових і фізичних здібностей, виховання високих моральних якостей; формування

громадянина, здатного до свідомого вибору, збагачення на цій основі інтелектуального, творчого, культурного потенціалу народу.

В умовах розвитку інформаційного суспільства актуалізувалися нові функції педагогічної діяльності, в тому числі – організація медіаосвіти. Наразі у процесі професійної підготовки педагогів ще недостатньо уваги приділяється розвитку в них готовності майбутніх педагогів до організації до медіаосвітньої діяльності. Тому одним із важливих завдань освіти сьогодні, на наше переконання, є збагачення майбутніх магістрів освітніх, педагогічних наук професійно значущими рисами й ознаками, досвідом творчої діяльності та реалізації власного духовно-творчого потенціалу під час майбутньої професійної діяльності.

Попередній аналіз проблеми підготовки майбутніх педагогів до організації медіаосвіти молодших школярів дав можливість виявити низку суперечностей, які наразі характеризують рівень професійної підготовки майбутніх педагогів: між існуючою системою цілісних і фрагментарних знань у педагогічній освіті й освітніми підсистемами, орієнтованими на формування творчої індивідуальності майбутнього педагога в умовах спеціалізацій; між необхідністю забезпечення взаємозв'язку вищої школи з професійним педагогічним середовищем, посиленням професійно-творчої спрямованості навчання та недостатньою розробленістю методичних основ проектування процесу формування творчої індивідуальності майбутнього вчителя в умовах інформаційного суспільства; між необхідністю співтворчості викладача і студента в освітньому процесі для спільного вирішення професійних педагогічних завдань та відсутністю технологій реалізації такої співтворчості; між необхідністю організації систематичної медіаосвіти студентів і недостатньою психолого-педагогічною підготовкою до цього викладачів закладів вищої освіти тощо.

Педагогічні умови професійної підготовки майбутніх фахівців визначаються дослідниками як «обставини, що уможливають здійснення

освітнього процес професійної підготовки фахівців, опосередкований активністю особистості, групою людей, сукупність перемінних природних, соціальних, зовнішніх та внутрішніх чинників, що впливають на фізичний, психічний та моральний розвиток людини, його поведінку, виховання й навчання, формування особистості» [2, с. 36] тощо.

З метою підготовка майбутніх магістрів до організації медіаосвіти забезпечити такі педагогічні умови:

- 1) моделювання освітнього середовища, орієнтованого на медіаосвіту;
- 2) активізація організаційних здібностей майбутніх педагогів-магістрів як чинника підготовки до медіаосвіти учнів;
- 3) формування медіаграмотності та медіакомпетентності майбутніх магістрів освітніх, педагогічних наук.

Процес професійної підготовки передбачає педагогізацію і гуманізацію, створення творчо спрямованого, педагогічно комфортного освітнього середовища, максимально наближеного до шкільного, що забезпечує індивідуально-творчий розвиток особистості, творчу співпрацю та духовну взаємодію студентів і викладачів на діалогічних засадах, активізацію творчого потенціалу студентів, розвиток їхньої самостійності, творчого мислення, потреби у подальшому професійному самовдосконаленні. Комфортне педагогічне середовище, максимально наближене до професійного, сприяє своєрідному зіткненню, зустрічі потенційних сил студента з реаліями його майбутньої професійної діяльності.

Моделювання освітнього середовища, орієнтованого на медіаосвіту є необхідною умовою і в той же час – запорукою ефективності розвитку організаторських здібностей до медіаосвіти майбутніх педагогів, основою для міцного засвоєння знань з медіаграмотності та вдосконалення обізнаності щодо впливу засобів масової інформації на учнів.

Медіакомпетентного та медіаграмотного вчителя характеризують стійка громадянська позиція, чесність та відповідальність, високий рівень самосвідомості, толерантність і духовність, здатність до саморозвитку й самовдосконалення.

Формування критичного мислення майбутніх педагогів, створення відповідних умов для його активізації сприяє підготовці студента до організації медіаосвіти учнів. У процесі розвитку критичного мислення одночасно відбувається оволодіння студентами технологіями самоорганізації та самоактуалізації майбутньої педагогічної діяльності; формування засад конкурентоспроможності; розвитку професійної самосвідомості, соціальної активності на основі особистісних якостей та професійних знань, умінь та навичок, набутих у процесі педагогічної освіти.

Нові реалії вимагають нових форм підготовки майбутніх магістрів-педагогів до організації медіаосвіти учнів, оскільки XXI століття – це «епоха побудови нового типу цивілізації, що потребує значного рівня суспільного інтелекту, свідомості; освіта повинна перетворитися на провідний чинник формування суспільного інтелекту, національної самосвідомості народу, створення здорового соціуму і виступати в ролі національного ресурсу оновлення громадського життя і механізму управління соціальним розвитком» [1, с. 52].

У процесі формування в майбутніх учителів готовності до організації медіаосвіти поступово змінюється і тип спрямованості особистості студента на розвиток професійної та медіакомпетентності (комплексу знань, умінь, навичок, організаторської активності, комунікативності) тощо.

Способами активізації підготовки майбутніх педагогів до організації школярів вважаємо:

– творчо-професійне самовираження у процесі нестандартних видів

навчальної діяльності (інтерактивна лекція, дискусія, семінар-інтерв'ю, публічний захист творчих проєктів тощо);

– забезпечення варіативності професійної підготовки з орієнтацією на формування медіаграмотності та медіакомпетентності майбутніх магістрів: вибрані за власним бажанням студента вибіркові курси (зокрема «Медіаграмотність та медіаосвіта») підсилюють мотивацію навчання, що підвищує рівень професійної підготовки;

– використання індивідуальних, колективних навчально-творчих завдань, які стимулюють прояви творчого потенціалу й уміння працювати в команді;

– постановку проблемних завдань, вирішення яких передбачає співтворчість і творчий діалог;

– організацію спільної творчої діяльності студентів і викладачів, що сприяє накопиченню й передачі досвіду творчої діяльності;

– організацію творчої самостійності майбутніх учителів, орієнтацію їх на професійний саморозвиток, самовиховання, безперервне самовдосконалення.

Таким чином, з метою формування у майбутніх магістрів готовності до організації медіаосвіти в закладах освіти необхідно впроваджувати в освітній процес такі форми роботи зі студентами: інтерактивні лекції, практичні, семінарські заняття, анкети; тести, проблемні дискусії, виробнича практика, ділові та рольові ігри, творчі роботи, портфоліо, розробки сценаріїв виховних заходів з медіаосвіти.

Література:

1. Сіверс З. Ф. Феномен творчості як базова складова акмеологічного розвитку особистості. *Освіта і управління*. 2008. № 1. С. 47–55.

2. Слєпкань, З. І. Наукові засади педагогічного процесу у вищій школі : навч. посіб. Київ : Вища школа, 2005. 239 с.